

योगिनीतन्ते ।

“कार्तिकेष्मलपचे तु नवमाच विशेषतः ।
प्रगल्भान् जगहाचौं पूजयेहौपमालया ॥”
आगमतस्त्वसारे ।

“कार्तिकेष्मलपचे तु नवमा भौमवासरे ।
आविमंता जगहाचौं युगादै हैवनाश्नी ॥”
उत्तरकामाखातन्ते ।

“कार्तिके शुक्लपचे तु चेतायां पथमेऽहनि ।
त्रिसंवर्षं पूजयेहौं इग्नी सम्युप्रटहये ॥”*
कुनिकातन्ते ।

“कार्तिके शुक्लपचे तु नवम्यां जगदभिकाम ।
दुर्गां पूजयेहैभक्ता धर्मकामार्थयिहये ॥”*
इग्नीकल्पे विदोत्पत्तिः ।

“कार्तिके शुक्लपचे तु चेतायां जगत्प्रखः ।
सर्वदैवितार्थाय दुर्बृत्तशमनाय च ॥
आविरसीष्मगच्छान्ते युगादै परमेश्वरी ॥”
ब्रतकालविवेकात्तवचनम् ।

“कार्तिकेष्मलपचस्य चेतायां नवमेऽहनि ।
पूजयेत्ता जगहाचौं सिंहष्टे निवेद्येत्तम् ॥”*
स्थातिः ।

“युगादा वर्षदृष्ट्य च सप्तमी पार्वतीप्रिया ।
रवेष्वदयमैत्यन्ते न तत्र तिथियुगमता ॥”*
क्षत्यतत्वार्थये ।

“कार्तिकेष्मलपचे तु युगादा नवमी सूता ।
पूर्वाङ्गसमये तत्र पूजाविधिरहोदितः ॥”*
भविष्यपुराणकात्तवचार्थवयोः ।

“कार्तिके शुक्लपचे तु युगादा नवमी सूता ।
पूर्वाङ्गसमये काषायमिका परदिने यदि ।
तत्र पूजादिकं कृप्यात् पिण्डनिर्वपणाहते ॥”
क्षत्यतागरे ।

“कार्तिकस्य युगादायामृद्धिकामोऽर्चयेद्यम् ॥”
इति जगहाचौं॒जगहाचालयवस्था ॥ * ॥

अथ जगहाचौंविदोत्पत्तिः ।

श्रीपार्वत्युवाच ।

“भगवन् ! प्राणनाथेश ! सर्वतत्त्वविश्वारद !
श्रुता काव्यानीविद्यासुत्पत्तिक्षिलोचन ! ॥
महाइग्नीजगहाचौंविदोत्पत्तिर्भवद्यतः ।
तत्र सर्वं द्रौहि भगवन् ! क्षपया परमेश्वर ! ॥
यदि न कर्त्यते देव ! विसुच्यामि तदा तुम् ॥

श्रीशिव उवाच ।

श्रुतुं पार्वति ! वंश्यामि रहस्यं परमाहुतम् ।
यत् शुल्वा लभते देवि ! सौभायं सुखसुतम् ।
पुरा पुरस्त्रसुखाः स्वेष्वरत्वाभिमानिगः ।
प्राहुः किमीवरोऽस्त्रासदितरिक्तः सुरानिति ।
अथ दुर्गा जगमाता निवा चेतत्यरुपिणी ।
स्तेवा धर्मसेतुनामिन्द्रदीपो निवन्नयम् ।
करिष्यामौति निश्चित्य ज्योतीरुपं इवाक्षम् ।
तेवामाविरभूद्युग्म जगहाचौं जगम्यती ।
कोटिष्ठुंप्रतीकाशा चक्रोटिसमप्रभा ।
ज्वलतां पर्वतमिव सर्वलोकभयङ्करी ।
तदृशः सर्वां भयमाप्नुहौजसः ।
किमेतम् विनिष्ठेत् शक्तास्ते इमवन् शुराः ।

वायुमाहृः समाहृय किमेतत् परमाहुतम् ।
विजानीहि मरहौर ! मातरिश्वा दिशःपते ! ॥
ततो वायुहृतं तत्र गतस्तीजोऽन्तिकं ततः ।
तमनिकसुपायातं प्राह तेजोमयौ ततः ।
बलवान् करुलमायातो वीर्यं किञ्चास्ति वा त्वयि ।
आदातुं श्ववते सर्वं एथिवैतलसभवम् ।
इति प्रतुरक्तवान् वायुः चण्णं तचैव तिष्ठति ।
आदत्यैतत् दृष्ट्यमिति निदधौ वायवे द्यग्म ॥
वायुः सर्वप्रयत्नेन नादातुं तत् चमोभवत् ।
ततो देवा; प्राहरयं भौता उहिममानसाः ॥
अमे ! एतद्विजानीहि किमेतत् कर्म चाहुतम् ।
इतुरुलो देवताद्वैरिमिस्तीजोऽन्तिकं गतः ।
अमरा जातवेदा वा तेजो वागितुवाच तम् ।
स प्रोक्तवान्मिरसि सर्वदाहकशक्तिकः ॥
इहैतत्त्यगमत्वयमिति तस्मै द्यग्म ददौ ।
अथिः सर्वप्रयत्नेन दर्खुं नेतत् चमोभवत् ।
ततो निवट्टे वहिर्भूला सोऽपत्रपात्रितः ।
एकन्तस्याः शुराः सर्वं मन्त्रयामासुरुतम् ।
इयसेवेश्वरी नूनं स्तोष्यामी नेश्वरा वयम् ।
इति गिरिष्व युधिष्ठिरुद्दुः परमेश्वरीम् ।
प्राहुहैवगण्याः सर्वे त्वं लमौश्वरा नेश्वरा वयम् ।
ईश्वरत्वाभिमानेन यदसाकं सुदृक्षृतम् ।
चन्तुमर्हस्यि तत्र सर्वं क्षपया जगदभिके ।
तव रूपं सुगोप्यं यज्ञाङ्गलं सर्वमङ्गलम् ।
तदृष्टुं वर्यामच्छामो देहि दर्शनसुतमम् ।
इतुरुलानां सुबुद्धीनामाविरासैच्छिवामरे ।
तेजस्यन्हिते तस्मिन् चमत्कारकवेवरे ।
महेन्द्रोपरि सुसोरा सर्वालङ्कारभूषिता ।
चतुर्भुजा महादेवी रत्नाभरधरा शुभा ।
बालाकंसदृशैदेवा नागयश्चोपवीतीनी ।
चिनेच्चा कोटिचक्राभा देविष्ठिसुनिसेविता ।
इश्वर्यामास देवान्मेवं रूपं जगम्यती ।
ततस्यां सुदुर्बुद्ध्वा जगहाचौं महेश्वरीम् ।
वरं प्रापुः सुरगण्य यथेऽचिदशालये ।
तचेवान्हिता देवै महाइग्नी जगम्यती ।
इति ते कर्यतं भद्रे ! विदोत्पत्तिं सुदृक्षृतम् ॥”

इति काव्यानीतन्ते ७६ पटलः ॥ * ॥

श्रीशिव उवाच ।

“अथ दुर्गामनुं वस्ये इश्वरुष्व इरवलमे !
यस्य प्रसादमाचेष्टा सुच्यते भवत्वनात् ।
थानवर्णं सुषुहृत्य वामकर्णं विभूषितम् ।
इद्युविन्दुसमायुक्तं बीजं परमदुर्लभम् ।
चतुर्बुद्धग्रहं सादाच्छापातकनाशनम् ।
एकादशरौसमा नास्ति विदा चिभुवने प्रिये ।
कूर्जादां वा जपेहिदां तद्दन्ते वहिसुव्वरी ।
लम्बादां वा जपेहिदां फङ्गनं वा जपेत् सुधौः ।
वधूबैजयतां वापि खाइनां वा जपेत् पुनः ।
लम्बादां वा जपेहिदां चतुर्बुद्धगलामये ।
वाग्भवादां जपेहिप्रप्रयवादां जपेत् पुनः ।
कामवीजादिकां वापि फङ्गनां वा जपेत् पुनः ।
चर्चरौ विविधा विदा कर्यता व्रक्षवा पुरा ।
विना गन्धैर्विना पुष्पैर्विना इमपुरःवरैः ।

प्राणायामं विना देवि जपमाचेत् सिद्धिदा ।
मनस्यास्य चर्षिर्हेवि ! नारदः परिकौर्मितः ।
गायत्री हन्त आख्यातं जगहाचौं च देवता ।
चतुर्बुद्धग्रपदा इग्नी सर्वसच्चेषु संस्थिता ।
दीर्घस्वरसमायुक्तनिजवीजानि पावन्ति ।
विन्देसदामनो देवै हृदयादिष्ट शङ्कर ! ॥
पूर्वव्यासवर्णन्तु पूर्ववत् कर्म चाचरेत् ।
कालीवदावरेहिदां जपेहिदामहर्षिग्रहम् ।
लक्ष्मादशकेहिवि ! पुरव्यरणमौरितम् ।
यथास्याने यथाकाले यथावारविधानतः ॥
प्रजपेत् परया भक्ता इग्नी दुर्गतिनाश्नीम् ॥
थानमस्या; प्रवल्लासि इश्वरं नगनविनि ॥
सिंहस्त्वाधिसंरूपां नानालङ्कारभूषिताम् ।
चतुर्भुजां महादेवी नागयश्चोपवीतीनी ॥
शङ्कचक्रधरुव्याख्योवनचित्यान्विताम् ।
रत्नवल्लपरीदैरानां बालाकंसदृशैतत्तुम् ।
नारदादेव्यमुनिगतैः संविता भवसुव्वरीम् ।
त्रिवलीबलयोपेतनाभिनालङ्कालिनीम् ।
रल्लादैप्रमहाद्वैप्रेषि चिंहसनसमन्वितै ॥
प्रफुल्कमलाखां धायेत्तां भवगेहिनीम् ।
रवं ध्याला जगहाचौं पूर्णोऽक्षपूजनं चरेत् ।
यन्त्रमस्या; प्रवल्लासि इश्वर्य इरवलमे ।
चिकोणचित्यवादौ चैविमसहितनातः ॥
अष्टपञ्चतां ततो लिख त्रिरेखासहितं ततः ।
वच्छूरुपसंयुक्तं विलिखेहिधिवासुगा ॥
तत्र तां पूजयेहिवै वै मूलप्रकातिरूपिणीम् ।
प्रभादायः शक्तयः पूज्या गन्धादेवंकवोणके ॥
प्रभा माया जया द्युप्पा विशुद्धा नन्दिश्वीपुनः ।
सुप्रभा विजया सर्वसिद्धिदा नव शूलयः ।
इमादायः पूजयेत्तास्तु रत्नचन्दनदूर्बलैः ।
शङ्कपद्मिनीधौ देवा वामदक्षिण्योगतः ॥
पञ्चयेत् परया भक्ता रत्नचन्दनदूर्बलैः ।
अर्धपदानं ततः कृष्णात् पूजान्ते नगनविनि ॥
चञ्जाण्ठितः पुनः पूज्या पञ्चकोणेषु मातरः ।
वच्छादुष्यसंयुक्ता भूपुरे लोकनायकाः ॥”

इति काव्यानीतन्ते ७७ पटोलः ॥ * ॥

श्रीशिव उवाच ।

“पूजा तिथिविशेषेण चतुर्बुद्धगलामये ।
कर्माया या तु दुर्गायास्त्रां इश्वरुष्व शुभानने ॥
चर्ष्ण्यास्य चतुर्दश्यां नवम्यां वापि यत्ततः ।
यः पूजयेत्तमहाइग्नीं सोऽभीष्टफलमाप्नयात् ॥
पौर्णमासामायां वा रविसंक्रमणे तथा ।
शृणिमैमदिने चैव पञ्चयेत् परमेश्वरीम् ॥
सुखं वैभाय्यमारोग्यमेश्वर्यं लभते त्रुपम् ।
शृणिमैमदिने चैव यदि स्वादृश्मी तिथिः ।
तत्र पञ्चा जगहाचौं पुष्पपैत्त्वदनप्रदा ।
सोमवैरेष्यमावासा मधानवचसंयुता ।
उत्तरा सप्तमीयुक्ता आदिवाहै च पावन्ति ।
चतुर्बुद्धावारे च रोहिणीचयुता यदि ।
गुर्बुद्ध्यां तथा खातौ यदि स्वात् परमेश्वरि
स्तु पञ्चा महादेवा; कर्त्या सर्वसिद्धिये ॥
मधुमौसे वितार्या वैश्वानितयेऽहनि ।